

M. Russo

Dobrodružstvá
na ktoré
nezabudneš

Dobrodružství
na které
nezabudneš

Copyright © 2019 M. Russo

Prvé vydanie

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani prenášať v akejkoľvek podobe či akýmkoľvek spôsobom – elektronicky, mechanicky, fotokopírovaním, nahrávaním alebo inak – bez predchádzajúceho písomného súhlasu vlastníka autorských práv.

ISBN 978-80-570-1063-0

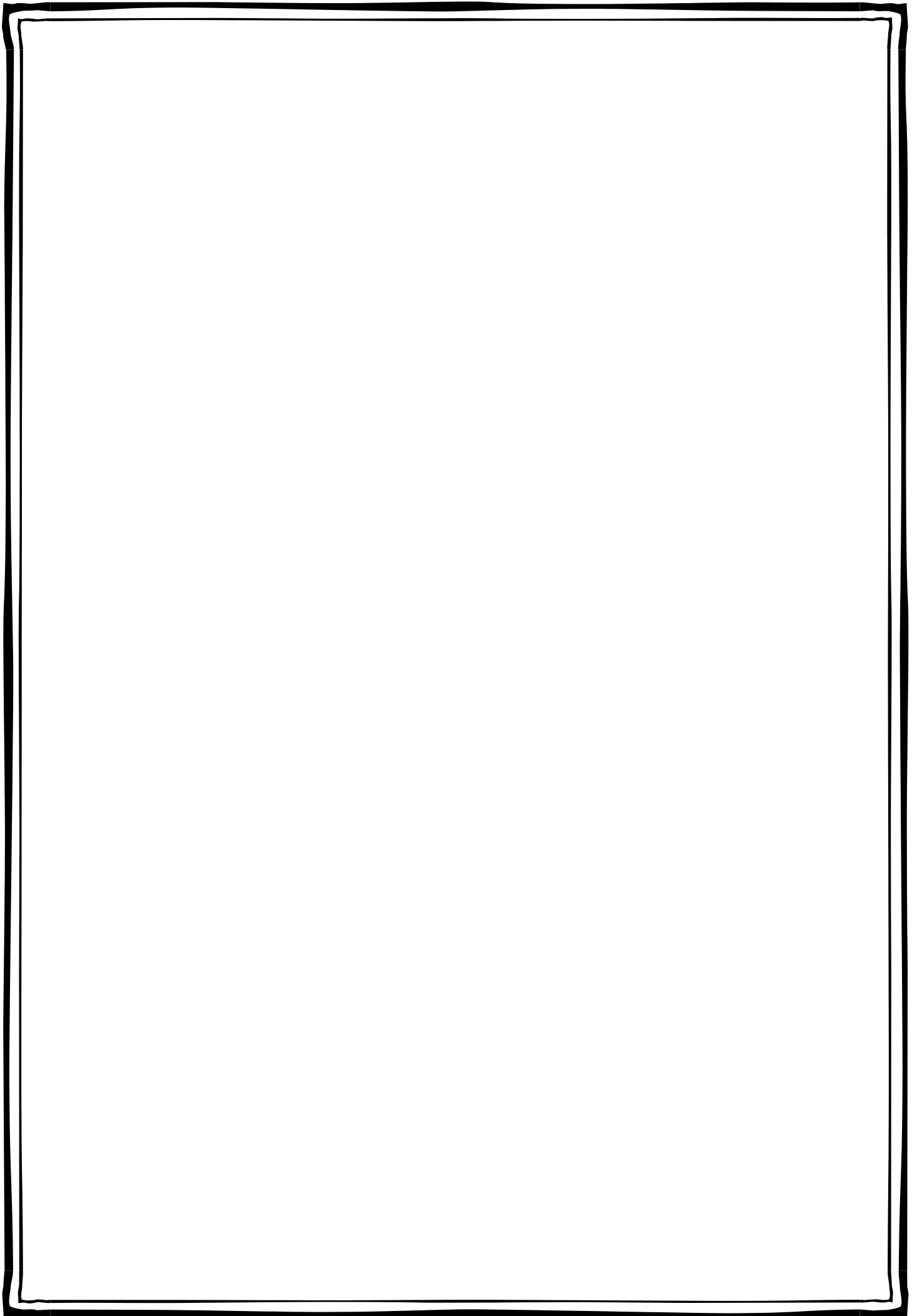
Ahoj, moje meno je Mia.

Ja ťa budem sprevádzať touto knižkou.

Celkovo ťa čaká 15 príbehov plné dobrodružstva, zábavy a možno aj nečakaných zvrátov. Dúfam, že vďaka jednoduchému jazyku, ktorým sú príbehy napísané, budú osviežujúce pre veľkých i pre malých čitateľov. Napríklad sa tu dočítaš o človeku čo mal srdce z kameňa, o výnimočnom priateľovi so snehu, môžeš sa zúčastniť pretekov. Ale pre mňa je najdojímavejší posledný príbeh, ktorý opisuje skutočnú, nevyliciteľnú chorobu, ktorá sa volá narkolepsia. Prajem Ti aby si pri čítaní tejto knihy zažil príjemné chvíle !

OBSAH

- 1. Muž s kamenným srdcom
- 2. Vlk a Zarka
- 3. Snehuliak
- 4. Smädní bratia
- 5. Nezvyčajný darček
- 6. Výlet v oblakoch
- 7. Kľúčiar
- 8. V zajatí piesku
- 9. Chrobáčikovia
- 10. Zaľúbený princ
- 11. Najhlbšia studnica
- 12. Narcis
- 13. Zvieracie preteky
- 14. Ben, virtuózny lukosrelec
- 15. Keď si dlžníkom spánku

1. Muž s kamenným srdcom

Tento príbeh sa odohral už veľmi dávno, keď ešte neboli lietadlá, ani google ba ani wifi router. Žil raz jeden človek ktorého ostatný nazývali iba muž s kamenným srdcom. Tento muž žil mimo dediny v jednej malej chalúpke uprostred lesa. Bol zarastený, nosil obnosené šaty. Čo je ešte zaujímavejšie, ešte nikdy ho nikto nevidel usmievať sa. Jeho duša bola smutná a zarmútená. Nikomu sa nepozdravil. Nemý by aspoň naznačil že nevie rozprávať, on však nechcel so svojich pier ani len jediné slovko vypustiť. Takto roky plynuli. Niektorý sa ho báli, iný ho zas považovali za blázna. Každý sa mu vyhýbal. Preto ho nazvali muž s kamenným srdcom.

Jedného dňa sa prechádzal muž s kamenným srdcom okolo svojho domu. Naraz započul ako niekto kričí o pomoc. Šiel sa na to pozrieť. Zbadal ako je mladý šuhaj uviaznutý v priepasti. Keď ho mládenec zbadal začal nariekať: *„Prosím ťa, vyťahni ma odtiaľto.“* Muž s kamenným srdcom sa bez slova otočil a vrátil sa domov. Zobral lano a vrátil sa ku priepasti. Spustil lano dole a vytiahol mládenca. Ten mu poďakoval a chcel sa s ním ďalej rozprávať, ale muž nič neodpovedal a odišiel od neho. Ďalší deň sa mládenec rozhodol že sa pozrie na tohto čudného muža. Zazrel ako pred svojou chalupou sedí smutný. Šuhaj nahodil široký úsmev, pozdravil sa: *„Požehnaný dobrý deň prajem.“*

No veru žiadna odpoveď neprišla. Priblížil sa bližšie a pýta sa: „*Prečo ste taký zarmútený?*“ Samozrejme zas bol len ticho. Akoby aj mohla prísť odpoveď keď už tak dávno nepoužil to svoje srdce. Toľké roky žil bez úsmevu, bez vyslovených slov, bez lásky.

Nečudo že mu srdiečko skamenelo. Aj keď mládenec nechápal čo sa to vlastne deje, bol vytrvalý a naďalej ho milo obťažoval. Mládenec sa rozhodol že ho navštívi aj nasledujúci deň.

Napriek tomu že mu muž s kamenným srdcom nikdy neodpovedal, nikdy sa mu neodzdravil, ba dokonca sa na neho ani nikdy neusmial, mládenec sa stal jeho pravidelným hosťom. Deň čo deň ho navštevoval.

Rozprával mu ako strávil svoj deň, čo sa deje v dedine a všetko možné čo mu len na um prišlo. Muž ho tíško počúval. Aj keď sám bol prekvapený prečo ho tento šuhaj vlastne navštevuje.

Jedného dňa sa stalo niečo, čo by mládenec nečakal ani v tom najhoršom sne. Ale za to muž s kamenným srdcom na túto chvíľu čakal už veľmi veľa rokov. Ten deň sa pre šuhaja začal ako vždy. Po prechádzke v lese mal v úmysle zastaviť sa u svojho najlepšieho „nemého priateľa“.

Cestou tam premýšľal čo mu len zas povedať, bol odhodlaný že tento deň donúti nejako muža usmiať sa,

ešte lepšie by bolo keby vypustil aspoň jedno slovko z úst. Sadol si k nemu no nestihol ani slovíčko povedať pretože zbadali, že sa k nim blíži niečo veľké. „Čo to je za čudo?“ tíško vykrikol chlapec. Ako to čudo prichádzalo bližšie zbadali, že je to veľký obor. Mohol mať kľudne aj 3 metre.

Mladenec dostal taký strach, že vbehol do chalupy sa ukryť. Iba hlasy mu našepkávali čo sa deje vonku.

Muž s kamenným srdcom sa odvážne postavil. V hlave mu víria všelijaké myšlienky.

Napokon, na tento okamih čakal 10 rokov. Prichádza obor s veľkým zavalitým telom a hustou srstou ktorá vzbudzuje rešpekt a hrôzu pred každým. Na pleciach niesol jednu krehkú ženu.

So slzami v očiach muž zbadal po 10 rokoch svoju drahú manželku. „Vráť mi moju ženu“ vykrikol muž, „našu dohodu som splnil. 10 rokov som ani slovko nevypustil z úst. Na nikoho som sa ani len neusmial.“ Obor mu povedal iba toto: „Si statočný muž, vraciam ti ju živú a zdravú.“ V tom ju položil na zem a odišiel od nich a už nikdy viac sa nevrátil k nim. Manželka ihneď skočila do náručia svojho milovaného muža. Na tento okamih nikdy nezabudli. Kamenné srdce muža sa začalo príjemne zohrievať. Po 10 rokoch sa muž po prvýkrát ozval: „Si v poriadku moja??“ „teraz už áno“ odpovedala žena.